

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagis vaidlustatakse komisjoni 17. detsembri 2020. aasta otsus C(2020) 8969 final, millega jäeti esiteks rahuldamata hageja taotlus tuvastada, et Veolia Environnement S.A. on rikkunud määruse (EÜ) nr 139/2004⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 1, sest ta omandas 29,9 % Suez'i kapitalist ilma komisjoni eelneva loata, ja teiseks taotlus esialgsete meetmete võtmiseks selle äriühingu suhtes sama määruse artikli 8 lõike 5 punkti a alusel; hageja tugineb kahele väitele.

1. Esimene väide, et otsust ei ole ETL artiklile 269 vastavalt põhjendatud. Hageja väidab, et komisjon rikkus ETL artiklis 296 ette nähtud nõudeid, sest ta tegi otsuse, mille põhjendustest ei ole hagejal ega kohtul võimalik aru saada, miks tuleb komisjoni arvates kohaldada EÜ ühinemismääruse artikli 7 lõikes 2 ette nähtud automaatset erandit. Lisaks on vaidlustatud otsuse põhjendus EÜ ühinemismääruse artikli 7 lõike 1 kohaldatavuse osas tema osaluse 29,9 % omandamise suhtes vastuoluline. Lõpuks leiab hageja, et vaidlustatud otsuses on piisava põhjendusega kõrvale kaldutud liidu kohtu väljakujunenud praktikast EÜ ühinemismääruse artikli 7 lõikes 2 ette nähtud peatavast toimest tehtavate erandite kitsa tõlgendamise kohta.
2. Teine väide, et rikutud on EÜ ühinemismääruse artikli 7 lõiget 2. Hageja on sellega seoses seisukohal, et komisjon on seda sätet rikkunud, sest esiteks eeldas ta, et selles ette nähtud erandit tuleb kohaldada Veolia kavandatud kogutegevuse kui ühe ühinemise suhtes, kuigi see erand oli selgelt esemetu ja seda ei saa järelikult nimetatud tehingu suhtes kohaldada, ja teiseks, et kõik õigustehingud, mis moodustavad selle ühe ühinemise, peavad kuuluma selle artikli osas sama õigusliku režiimi alla. Lisaks on hageja seisukohal, et selles sättes ette nähtud erandi kohaldamisega väärtpaperite eraõigusliku omandamise suhtes ühe ostja poolt on komisjon samuti seda sätet rikkunud. Lõpuks heidab hageja komisjonile ette seda, et viimane eeldas, et Veolia täitis ühinemisest viivitamatu teatamise tingimuse.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (ELT 2004, L 24, lk 1, ELT eriväljaanne 08/03, lk 40).

25. veebruaril 2021 esitatud hagi – QI versus komisjon

(Kohtuasi T-122/21)

(2021/C 138/67)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: QI (esindaja: advokaat N. de Montigny)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hageja 2018. aasta ja 2019. aasta lõplikud hindamisaruanded;
- tühistada vajalikus ulatuses 16. novembri 2020. aasta kaebuse rahuldamata jätmise otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt ei ole järgitud kehtivaid üldised rakendussätteid. 2018. aasta hindamisaruande kohta väidab hageja, et töökohustuste rahuldaval tasemel täitmise uuesti läbivaatamine edasikaebamise etapis oli õigusvastane. 2019. aasta hindamisaruande puhul heidab hageja ette, et edasikaebuse hindaja sekkus varajases etapis. Mõlema hindamisaruande kohta väidab hageja, et tema olukorra suhtes on vääralt tõlgendatud ja kohaldatud üldiste rakendussätete artikli 2 lõike 3 punkti a ja artiklit 4.
2. Teise väite kohaselt on rikutud erapooletuse ja neutraalsuse kohustust, hoolitsemiskohustust ja hea halduse põhimõtet, Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklit 21a ning menetlust kuritarvitatud.
3. Kolmanda väite kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga, faktilised asjaolud sisuliselt ebatäpsed, esitatud objektiivsete faktidega mitteseotud pahatahtlikke väiteid ja rikutud lojaalsuskohustuse mõistet.

25. veebruaril 2021 esitatud hagi – Mariani jt versus parlament

(Kohtuasi T-124/21)

(2021/C 138/68)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Thierry Mariani (Pariis, Prantsusmaa) ja veel 22 hagejat (esindaja: advokaat F. Wagner)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. detsembri 2020. aasta määruse (EL, EURATOM) nr 2020/2223, millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 883/2013 seoses Euroopa Prokuratuuriga tehtava koostöö ja Euroopa Pettusteavastase Ameti juurdluste tulemuslikkusega (ELT 2020, L 437, lk 49), artikkel 1, eriti aga muudetud määrusesse lisatud artikli 3 lõige 11, artikli 4 lõike 2 punktid a ja b, artikli 5 a osa lõige 1, artikli 7 b osa lõige 3a ja artikli 9a lõiked 1–4;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad esitavad oma hagi põhjendamiseks ühe väite, mille kohaselt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste hartat (edaspidi „harta“), Euroopa inimõiguste konventsiooni, kohtupraktikas tunnustatud üldpõhimõtteid, parlamendiliikmete privileegide ja immuuniteetide protokoll, Euroopa Parlamendi kodukorda ja parlamendiliikmete põhimäärust.